

The book cover features a central illustration of a woman lying on her back on a white-covered table. She is depicted in a blue, almost monochromatic style, with her hair styled in a bun. A crescent moon is visible in the dark sky above her. The entire scene is framed within a dark, arched opening against a background of warm, textured red and orange tones.

Kosmogonia

Melancholii

Mariusz Zdybał - malarstwo

Katarzyna Gołabek-White - poezje

Zbyszek Kowalkowski - poezje

Mariusz Zdybał - malarstwo

Katarzyna Gołąbek-White - poezje

Zbyszek Kowalkowski - poezje

Kosmogonia

melancholii

Album malarsko – poetycki

II

© Copyright by

Opracowanie albumu, grafika i projekt okładki: Zbigniew Kowalkowski

ISBN 978-83-63080-25-9

Wydawca: Wydawnictwo internetowe e-bookowo

www.e-bookowo.pl

Kontakt: wydawnictwo@e-bookowo.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Kopiowanie, rozpowszechnianie części lub całości
bez zgody wydawcy zabronione

Wydanie I 2018

„Śniąca w galaktykach”

www.katarzynagolabek.pl

„Tańczący z gwiazdami”

www.mariuszzdybal.pl

Przedślowie:

Kiedy patrzę w gwiazdy, uświadamiam sobie jak wielkie jest zagubienie człowieka w tym bezmiarze tajemnicy. W drugim albumie poetycko - malarskim Katarzyny Gołąbek-White i Mariusza Zdybała odnajdujemy to zagubienie, a jednocześnie poszukiwanie harmonii, specyficznej symetrii melancholii dusz. Melancholii wywodzącej się z niezwyklej delikatności wrażliwości pierwiastka kobiecego i męskiego. Tak pokazane połączenie obrazu i słowa, stanowi pewną nową jakość w odczuwaniu stanu melancholii dusz, to także odkrywanie przez autorów samych siebie, to kosmogonia melancholii. Kosmogonia łączenia się galaktyk dusz z mikrokosmosu osobowego.

Materializm współczesnego świata zdegradował poziom metafizycznego rozwoju człowieka, pozbawił go piękna duszy w jej zagubieniu, a jednocześnie w dążeniu do uwznioślenia swojego ziemskiego bytu. Niech ta kosmogonia dusz przeniknie i do serc czytelników. Gdyż serce jest umysłem duszy, a kierując się umysłem duszy jesteśmy czymś więcej niż drobinkami w bezkresnym kosmosie, sami stajemy się galaktykami i przenikamy falami dobroci nasz upadły świat. I tego życzę czytelnikom albumów Katarzyny i Mariusza.

Zbyszek Kowalkowski

Kosmogonia melancholii to poszukiwanie NIEBA na Ziemi.

Z.K.

Grafika: Zbyszek Kowalkowski

Twarz: Kasia

Bibliofilsko wydany poprzedni album malarsko-poetycki pt. *Tańczący z gwiazdami*, który wypełniają plastyczne wizje wybitnego artysty malarza Mariusza Zdybała jest na polskim rynku wydawniczym publikacją wyjątkową z kilku względów. Przede wszystkim przez fakt, iż wyobraźnia plastyczna Mariusza Zdybała, od początku jego malarskiej twórczości - w bezgraniczną przestrzeń jego malarstwa – wprowadziła jeden temat i jedną mużę: postać kobiecą. Plastyczne wizje, płynące poprzez niezmierzone światy wyobraźni malarza, niosą w sobie jednocześnie ziemski i pozaziemski wymiar kobiecego świata – z jego niezmiernym potencjałem namiętności, piękna i zmysłowej cielesności – ale i niepokoju, niedostępności i nierealnych miraży na pograniczu światów. Te na wpół realistyczne i na poły surrealistyczne wizje, w których melancholia miesza się ze snem – uzupełniają we wręcz organiczny sposób, niezwykle sensualne frazy poetyckie pióra Katarzyny Gołąbek-White i Zbyszka Kowalkowskiego. W zatomizowanym dzisiaj i wirtualnym świecie, rzadko dochodzi od fuzji i koegzystencji sztuk: malarstwa i poezji, tworzących jedną – nie konkurencyjną do siebie całość. Przez blisko 130 -stronicową publikację, w której wizje malarskie Mariusza Zdybała wieńcem otacza poezja Katarzyna i Zbyszka,

przepływamy jak przez galaktykę naszych najskrytszych snów i marzeń, pragnień i niedoścignionych spełnień – ale także „kosmogonię” melancholijnych uniesień zmysłów i stanów duszy, które odczuwają więcej niż li tylko spełnienia naszego ciała. Album „Tańczący z gwiazdami” jest zapowiedzią kolejnego wydawnictwa, w którym troje tych samych artystów zapowiada, że po szaleńczym wirze zmysłów i namiętności prowadzi nas będą w kosmogonię i melancholię ludzkich pragnień – wskazując malarską i poetycką wizją ich własne wyobrażenia o pochodzeniu świata. Naszego świata.

prof. zw. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz

Kosmogonia melancholii – wyobrażenie o uczuciu tak skomplikowanym, połączone z genezą i ewolucją ciał niebieskich. Album Katarzyny Gołąbek-White i Mariusza Zdybała choć z tytułu dość zawiły, jest kwintesencją prostoty. A czyż to właśnie nie prostota jest podstawą dobrej sztuki?

Poezja Katarzyny Gołąbek-White i Zbigniewa Kowalkowskiego w sposób niezwykle syntetyczny oddaje najbardziej skomplikowane emocje. Za pomocą kilku słów wywołuje w czytelniku lawinę skojarzeń. Czasem rozśmiesza, czasem zaskakuje, w każdym przypadku zmusza do refleksji.

Jest katalizatorem emocji, często głęboko skrywanych i misternie kamuflowanych. Emocji kobiecych lub z kobietą powiązanych – to właśnie ona jest tutaj centrum Wszechświata, najważniejszym ciałem niebieskim. Ona jest początkiem i końcem, niebem i piekłem, świadomie lub nie manipuluje Kosmosem.

Twórczości Mariusza Zdybała nie trzeba przedstawiać, bowiem jest ona doskonale znana zarówno publiczności jak i krytykom sztuki. Doskonała technika, niczym nieskrępowana wyobraźnia i odważna kolorystyka są jego wizytówką. Kobieta w jego obrazach pojawia się zawsze. Wyidealizowana,

smukła sylwetka, rozświetlona alabastrowa skóra i melancholijny wyraz twarzy. Artysta w mistrzowski sposób odsłania naturę kobiety, z pozoru silną, temperamentną i niezniszczalną, a tak naprawdę kruchą i delikatną. Obrazy tchną ogromem namiętności, fascynacji i pasji.

Wspólne projekty wielkich artystów są zawsze olbrzymim wydarzeniem w świecie sztuki. Zderzenie twórczości silnych osobowości i ich poglądów na określony temat zaskakuje, porusza i zachwyca. Tak jest i tym razem – „Kosmogonia melancholii” to zestawienie doskonałej poezji i świetnego malarstwa, gdzie wspólnym mianownikiem jest kobieta i jej podróż emocjonalna przez meandry życia. Syntetyczny obraz mapy kobiecych emocji, postrzegania rzeczywistości i jej wpływu na otaczający ją świat.

Jak pisał Simonides z Keos *„Malarstwo jest milczącą poezją, a poezja – mówiącym malarstwem”*

Poezja Katarzyny Gołąbek-White i malarstwo Mariusza Zdybała uzupełniają się znakomicie, tworząc spójne dzieło na najwyższym poziomie. To wielka przyjemność móc być częścią tej wspaniałej publikacji i jako kobieta odnaleźć się w niej.

Katarzyna Bator
Galeria Bator w Szczyrku

Wyryłeś zamię

Piętno niezniknione

Koloru niebios

Partii najwyższych

Potrzebuję płaszcza

Dłoni Twoich

Za siłą

Łagodność

Ciepło moje

Twoje ramię

Przystankiem

Chwilą zapomnienia

Schronem

Ciało moje

Ściełę dla Ciebie

Oddech Twój

Powietrzem moim

Świat mój

Po krawędź snu

Twoim

Cieniem nierozzerwalnym jestem

Rodzę życia owoce

Tobie do spożycia

Zachwycam Cię

Woni tajemnicą

Byłaś nadzieją

Wiarą w wichrach

Uległem

Przyszedeł życia szkwał

Zdruzgotał me żagle

Zjawiłaś się

Mara ma piękna

A to śmierć była

Zbyszek

